

RiRa Ug 09, Kauden 2009 valkojälkipyykki

Valkoiset pelipaidat kuivuvat puhtaina narulla ja odottavan seuraavia käyttökertojaan. RiRa Ug 09 päätti kautensa hyvissä merkeissä tasapeliin lohkon voittanutta OT77-puhallinta vastaan. Kausi oli hyvä, vaikka tuloksellisesti jäi hieman hampaan koloon. Erinomainen syksy toi peliin jälleen kaivatun ilon.

Synkät pelien viimeiset minuutit

RiRa Ug 09 sai kaudella katkeraa oppia siitä, miten jalkapallo-ottelut pitää pelata huolella loppuun asti. Peräti kolmessa ottelussa sille tehtiin maali VIIMEISEN peliminuutin aikana. Näillä maaleilla meni sivu suun yhteensä viisi tärkeää pistettä. Yksi pahimmista tämän kauden käsissä olleen voiton menetyksistä oli kevätpuoliskolla pelattu ottelu KAKEa vastaan. Täydellinen ensimmäisen puoliajan dominointi ja 0-2 johto, tunaroiitiin pelin aikana etenkin toisella puoliajalla tuomarille huuteluuun ja peliotteen kadottamiseen. Surkeasta toisesta puoliajasta huolimatta pisteet olivat jo tulossa kotiin, mutta viimeisen minuutin erikoistilanne oli myrkkyyä 09:lle ja KAKE nousi tasoihin.

Syyskierroksella yksi kauden parhaista otteluista HCMD:tä vastaan päättyi tolppasateesta huolimatta katkeraan tasapeliin. Tässä pelissä edes lähes täydellinen peli ei auttanut, kun hyökkäys oli tehoton ja lopussa jälleen ei osattu pelata kelloa vastaan järkevästi. Kesken jääneet hyökkäykset ja niistä tuleet MD:n vastaiskut tuottivat sille tulosta viimeisellä mahdollisella hetkellä. Pelattiin lisäajan neljättä minuuttia, kun häkki heilui Severin selän takana. Voiton mukana kankkulan kaivoon huuhtoituivat myös käytännössä mahdollisuudet pelata lohkovoitosta ja noususta.

Syksyn toiseksi viimeinen ottelu pilasi 09:n tappiottaman putken, kun erikoisen ottelun viimeisellä minuutilla Kilo IF 2 iski vapaapotkusta voittomaalin ja vieraspiste haihtui savuna ilmaan. Suorista vapaapotkuista tehtiin 09:n verkkoon jopa 6 maalia, joka on lähes puolet joukkueen päästämistä maaleista, erikoistilannepuolustaminen ei ollut muutenkaan kovinkaan vahvaa. Tässä lienee aika paljon parannettavaa.

Hyvät kyykkyyn, heikot kyykytti, vaikeaa vieraisissa, juhlaa kotona

09 onnistui kauden aikana ainoastaan yhdestä joukkueesta ottamaan molemmilla kerroilla täyden pistepotin. Tämä tapahtui tulokasjoukkue Karzinkarjuja vastaan, kun molemmilla kerroilla irtosi 4-1 voitto. Karjut jumittui sarjan häntäpäähän. Mielestäni jopa karjuiakin heikompi joukkue oli AP, joka onnistui molemmilla kerroilla sotkemaan 09:n pasmat totaalisesti ja onnistui ainoana joukkueena voittamaan meidät kotikentällä kauden avausottelussa. Syksyn avauksessa nyhjättiin 0-0 tasapeli. Pisteet AP:lle keskinäisistä otteluista 4-1. Nämä neljä pistettä ovat muuten puolet AP:n koko kauden pistesaalista!

Parhaiten peli kulki lohkon kärkijoukkueita vastaan. Lohkossa erottui selvästi neljä hieman tai vähän enemmän muita edellä olevaa joukkuetta. OT77 FC puhallin pelasi tasaisen kauden ei hävinnyt yhtään ottelua ja päästi vähiten maaleja. Syksyllä OT77 pelasi voittojen tiellä 7 ottelun verran, kunnes kohtasi meidät ja kärsi syksyn ainoan pistemenetyksensä 1-1 tasapelillä viimeisessä ottelussaan. Molemmissa peleissä OT:ta vastaan etenkin ottelun avauspuolisko oli täysin Ug09:n hallinnassa.

Ehkä kauden suuriin yllättäjä oli Ehawks, joka mätti maaleja etenkin lohkossa heikommille sijoille jääneitä joukkueita vastaan. Ehawks jäi ensimmäisen kerran maaleita ottelussa, vasta kun se kohtasi Ug09:n kotipyhätössä Rajatorpassa. Kauden paras peli (2-0 voitto) 09:ltä laittoi kapuloita

Ehawksin lohkoivoittohaaveille, jotka siltä menivät lopullisesti tappioon OT77 vastaan.

Babylon Z oli kolmas joukkue, joka kiiruhti lohossa niukasti edellemme. Sitä vastaan napattiin komea kotivoitto ja syksyllä kolhiintuneella miehistöllä taisteltiin tasapeli.

Neljän kärkijoukkueen välisten otteluiden pisteet: OT-77 14, Ug09 9, BabylonZ 8 ja Ehawks 4.

Jos Ehawksin ongelmana olivat lohkon kärkijoukkueet, niin totisesti meidän ja Babylonin ongelmaksi muodostuivat ns. "makaavat" joukkueet, joita vastaan peli kulki epätasaisesti. Vieraskentällä Ug09 onnistui voittamaan ainoastaan kerran ja viidesti se jäi tasapeliin. Kotiareenalla voittoja kertyi 6 ja tappioita vain yksi. Ehkäpä vieraspeleihin virittäytymisessä oli jotain ongelmia...

Kuten ylläolevasta tekstistä voi päätellä ei Ug:lla sinänsä ollut mitään hävettävää peleissään ja lähinnä kärkijoukkueiden tasapäinen haastaminen antaa uskoa siihen, että kyseisellä porukalla olisi täydet mahdollisuudet tulevilla kausilla tapella noususta.

Pelistä...

Kapea viidentoista pelaajan rinki osottattui tällä haavaa yleensä varsin riittäväksi, mutta ehkäpä ne ratkaisevat pisteet olisi saatu, kun kentälle olisi ollut heittää välillä muutama "kokenut" ukko lisää. Paras puoli kapeassa ringissä oli se, että ainakaan peliajasta ei juuri kellään ole varaa valittaa. Managerille kapean ringin käsittely toi uusia haasteita ja se tarkoitti myös käsitysten muuttumista. Kun peli ei kulkenut oli muutoksia pakko hakea. Varsinaisesti miehiä ei voinut vaihtaa tilalle mistään, vaan ainoaksi ratkaisuksi muodostui pelipaikkojen kierrätys. Etenkin hyökkäyspäässä nähtiin varsin kirjava kaarti, joista jokainen osoitti hallitsevansa myös hyökkäyspään niksit. Kierrätystä tapahtui aivan alakerrasta ylös lähtien ja etenkin keskikentän ja hyökkäyksen välinen akseli vaihteli voimakkaasti. Ymmärtääkseni tähän peluutukseen oltiin varsin tyytyväisiä joukkueen sisällä ja asia otettiin hyvin vastaan.

Keväällä peli oli varsin väkinäistä ja välillä sai olla varsin tyytyväinen yhteenkin pisteeseen otteluista. Syksyllä palaset alkoivat loksahdella paikalleen ja peliin saatiin kaivattua iloa, kun peli alkoi ns. kulkea. Hyökkääminen oli ajoittain varsin luovaa ja vahvaa. Viimeistely jätti paljon parantamisen varaa. Keskimäärin maaleja tehtiin karvan verran alle 2 (yht 31), maaleja päästettiin otteluissa keskimäärin tasan 1 (yht 16). Edellisen nousun aikaan kutosesta vuonna 2006 maaleja teki silloinen RiRa/2 32 ja päästi 20, pisteitä kertyi silloin 32. Tänä vuonna jokaisessa paitsi neloslohossa suoraan nousuun vaadittiin vähintään 35 pistettä. Joka tapauksessa Ug09 loppusijoitus lohossa neljäs maalierolla, saldolla 7-6-3, maalierolla 31-16.

...ja pelaajista

Kuten päästettyjen maalien tilasto kertoo ei ainakaan puolustuksessa tai sen laadussa ollut syy menetettyihin pisteisiin. Puolustus pelasi useita virheettömiä pelejä ja sinne muodostuikin kauden mittaan tiivis ydin. Sauli "Herra napakka pääpeli" Tuomelan johtama puolustus tarjosi Severille maalissaan useassa pelissä varsin helpot oltavat. Muutaman kerran ehkä liiankin hyvät, kun välillä kylmiltään ollut Severi hörppäsi muutaman helpon. Puolustusta säestivät varmasti pelannut konkari Baisi, joka pääsi maalinmakuun jälleen sitten kauden 2006, jolloin verkko heilui viimeksi tiistaina 16.5 ottelussa Maalihaita vastaan. Tarvittavaa voimaa toivat puolustukseen Pomell, Lepistö ja väliin myös Konsta. Sauli ohella puolustuksen tärkeimmäksi pelaajaksi osoittatui alunperin hyökkäävämpään rooliin kaavailtu Läbä, joka toi voiman lisäksi puolustukseen johtajuutta ja taitoa avata peliä. Severille myös hyvä arvosana kaudesta, täysin odotettua peliä ja tärkeitä torjuntojakin

kauden peleissä.

Keskikentän pohjalle rakennettiin kauden aikana hyvin sekä puolustusta, että hyökkäystä tukeva miehitys, jonka päättäjinä häärivät Hellén ja Migu. Valitettavasti molempien kautta sotkivat lukuisat loukkaantumiset ja kaudesta tuli molemmille varsin repaleinen. Aina kun pelasivat kentälle tuli selkeyttä ja taistelevaa ilmettä. Molemmat tällä paikalla pelatessaan erittäin fiksuja pelaajia.

Hyökkäävän keskikentän muodostivat pelipaikkaa katsotamatta seuraavat pelaajat: Henu, Vornanen, Tuononen, Kapanen, Grip, Senior ja välillä kelvollisesti paikaten Laaksonen Jr.

Henu pelasi kauden alussa tutussa roolissaan keskikentän työmyyränä, mutta kauden mittaan hyökkäykseen kaivattiin Henun kaltaista "menijää" ja mies osoittikin olevansa erinomainen pelaaja myös kärjessä (en kyllä epäilytkään). Henu jälleen hyökkäysrattaiden tärkein pelaaja ja tällä kaudella myös tehokas, josta osoituksen 09:n maalipörssin voitto 7 sarjamaalilla, vaikka kärjessä ei mies läheskään joka pelissä esiintynyt.

Toinen tärkeä mies "aliarvostetuimman pelaajan" palkinnon pokannut Vornanen osoitti 10-paikalla pelatessaan oivallista pelikäsitystä ja muodostui tärkeäksi pelaajaksi erikoistilanteiden antajana. 09:n pistepörssin voitto Vornaselle tehoin 2+10 ja ties kuinka monta kertaa Vornasen vapaapotkusta tai kulmasta syntyi maali. Mies mukana ainakin puolista kaikista tehdyistä maaleista.

Hyökkäyspään yllättäjä oli valtavalla tahtotasolla pelannut Senior Laaksonen, joka osoitti asennepelaamisen merkityksen. Miehen saldona mukavat kuusi maalia, vaikka suurin osa peleistä meni muualla kuin hyökkäyksen kärjessä.

Jukka Grip joukkueen uutena tulokkaana toi uutta värinää hyökkäykseen ja monipuolisena pelaajana pystyi osallistumaan myös paljon keskikenttäpeliin. Brittiläinen barbaarisuus yhdistettynä samaisen saarivaltion herrasmiesmäisyyteen oli oiva lisä Ug:n hyökkäykseen. Oikeastaan vain tehot jäivät puuttumaan.

Tuononen (6+2) ja Kapanen (4+5) naputtelivat yhteistehot 10+7 ja pelkästään tehoilla olivat merkittävä osa tulosten saamisessa joukkueelle. Molemmat kärkipelin lisäksi myös joukkueen parhaita laitalinkkejä tällä kaudella.

Kiitokset kaikille pelaajille hyvästä aktiivisuudesta ja hyvän hengen ylläpitämisestä koko kauden ajan, tai sitä ei tarvinnut varmaankaan ylläpitää, vaan se tuli aika itsestään. Etenkin syksyllä pelaaminen tuntu maistuvan ja pelihuumori sanan koko merkityksessä oli kaikilla mukana. Ensi kaudesta en uskalla muuta sanoa, kun että on ehkä "manageriuran" totisin paikka edessä, kun pohditaan joukkueiden uusjakoja ja siihen liittyviä muutoksia, vähän unta ja paljon mietittävää.

Uskollisimmat ja vähemmänkin uskolliset fanit ansaitsevat myös tunnustuksensa kaudesta ja kannustuksesta, parhailla jokaisessa ottelussa! Kuten kotivoittosaldo kertoo olitte tärkeitä!

Kaikella kunnioituksella, mihin katosit Tuomas "vuoden erotuomari" Tukia?

RiRa Ug, Kausi 2009, Underground

Rira Ug:n kausi on plakkarissa, taskuun jäi osittain katkeraa kalkkia ja hampaan koloon paljon pureskeltavaa, mutta myös paljon arvokasta kokemusta. Viides sija Uudenmaan 6.divarin

4.lohkoissa ei vastannut odotuksia, mitä oli toivottu. Kuitenkin loppukauden viimeiset pelit antoivat näyttöä, että parempaankin olisi ollut mahdollista pystyä.

Toisin kuin yleensä, muistan otteluista parhaiten ne hyvät jutut ja fiilikset. Unohtamatta tietenkin kauden ensimmäisen pelin vääryyttä TJK:ta vastaan..se oli jotain unohtumatonta! Ensimmäinen positiivinen fiilis jäi kotiottelusta VJS:sää vastaan, kun nousimme 3-0 tappiosta tasoihin. Kuménin tsemppi ja päätäväisyys toi meille kaksi maalia ja siivitti pelaajamme pelaamaan hurmoksessa suurimman osan vanhaa kasvattajaseuraansa vastaan. Hyviä fiiliksiä jäikin seuraavan kolmen ottelun verran. Kilo IF 4 voitettiin vakuuttavalla tavalla 4-1, Häps jäi Jyrän alle 6-1 ja ottelussa nähtiin hattutempukin by Tommi Kumén. Häps ottelusta on tietenkin nostettava esiin tuomarin, joka vihelsi kauden ensimmäisen ekan ottelunkin, eli Tetrin kommentti meidän pelistä, joka meni näin: "En ole aikaisemmin koskaan nähnyt näin laadukasta jalkapalloa 6.divarissa"! ;) Myös Nurmijärveltä saatu 0-0 "voitto" Insidersiä vastaan oli positiivinen, koska vastassa oli fyysinen joukkue aidolla nurmella, ja matsin lopussa ei ollut enää yhtään vaihtomiehistäkään jäljellä kahden pelaajamme loukkaannuttua.

Siihen kananlento sitten päättyikin. Seuraavat seitsemän peliä olivat verrattavissa pimeään keskiaikaan ja kiirastuliin. Sillä siltä jaksolta ei nähty yhtään voittoa, mutta neljä häviötä ja kolme tasapeliä. Niistä otteluista ei ole montaa muistoa, koska huonot pelit pitää "nollaa" heti! Kutenkin vastustajien tekemät maalit kesken meidän painostuksen, ovat porautuneet ikävästi pitkäkestoiseen muistiin ja ne tulevat usein kummitelemaan liskoisina öinä, vaikka sängyn jalat ovat rasvattu liukkaimmalla liukkarilla, mitä omistan.. Onneksi kauden kaksi vikaa peliä, jotka olivat myös kauden parhaat pelimme, jättivät mieleen lämpimän tunteen ja ajatuksen, että kyllä me osaamme!

Jälkiviisaus, mikä kiusaus

Kausi meni tavoitteiden suhteen, joukkueen nimen mukaisesti, maan alle eli ali odotusten. Mutta oliko odotukset liian korkeat? Eivät. Koska kyllä mielestäni nousu 5.divariin oli tavoitteena aivan realistinen joukkueelta, jonka pelaajien henkilökohtainen taitotaso on hyvä ja kunto kohtuullinen. Mutta oliko asenne tavoitteita kohtaan ehkä liian ylimielinen, eikä nöyrä? Ehkä. Välillä mahdollisesti syyllistyttiin liikaa tulosten tuijotteluun, eikä keskitytty siihen itse tekemiseen, ja nimenomaan ei aina nautittu siitä tekemisestä, mitä uskon jokaisen toivovan omalta harrastukseltaan. Myös asenne muita joukkueita kohtaan oli välillä hiukan ylimielinen. Kuitenkin on hyvä muistaa, että kauden ensimmäinen peli, joka pelattiin TJK:ta vastaan Tapiolassa, oli myös JENGIN ensimmäinen virallinen ottelu tämän kauden kokoonpanolla. Joten ei ole ihme, jos pohditaan syitä, miksi joukkueen palaset tuntuivat lokahtavan kunnolla kohdalleen vasta syyskauden toiseksi viimeisessä ottelussa. Puhumattakaan siitä, että kausi oli myös pelaajavalmentaja kaksikolle ensimmäinen, lukuunottamatta aikaisempaa futsalkautta. Joten taktiset vedot ja vaihdot, eivät välttämättä olleet aina ajan tasalla, niin kuin olisi pitänyt olla.

Myös loukkaantumiset ja poissaolot saattoivat hidastaa palasten kohdalleen lokahtelua, ja se osin vaikutti siihen, että ei tehty paljoa yllättäviä kokeiluita kokoonpanoissa. Kaikillahan on tietysti tällä tasolla inhimillisiä menoja ja loukkaantumisia koetaan joukkueessa kuin joukkueessakin, mutta uskallan väittää, että RiRa Ug sai kokea varsinkin jälkimmäisiä vaivoja luvattoman paljon. Jopa kumiukko snapperi Juho ja Mark Vidukan kadonnut poika Ville Vitikka kärsivät jos jonkun näköisistä vaivoista läpi kauden. Kaiken kruunasi Mörösen solisluun katkeaminen kauden vikassa pelissä, missä hän oli ehtinyt olla kentällä kuin yhden tilanteen ajan. Tämän takia välillä vaihtomiehiä ei ollut otteluissa riittävää määrää.

Vastustajat ansaitsee myös tunnustuksen ja rehellisesti sanottuna 6.divarin taso yllätti monet RiRan pelaajat. Otteluissa väläyteltiin hienoja yksilösuorituksia, taistelut olivat kovia ja tunnetta ei puuttunut peleistä. Sen kertoo se, että juuri pestyt punaiset pelipaidat haisevat vieläkin hielle! :D FC Vantaalle paljon onnea 5.divariin, heillä on hyvät mahdollisuudet pärjätä siellä.

Mutta kyllä sitä hauskaakin oli ja matseista jäi myös hyviä muistoja. Osa varmaan muistaa sen tunteen, kun vieraspeli Insidersiä vastaan vihellettiin päättyneeksi...se oli ehkä rankin peli

ikinä, ja..0-0! Uskon, että tästä kaudesta tulee olemaan jokaiselle pelaajalle paljon hyötyä tulevaisuudessa.

Rira Undergroundin pelaajat

Uudet pelaajat saivat "tulikasteen", vai sanoisinko pikemminkin tulivuoren purkauksen niskaan ja näyttivät pääsevän hyvin joukkueeseen sisään. Uusia pelaajia voikin sanoa ennemmin vahvistuksiksi, koska niin vakuuttavaa heidän työnsä kentällä oli ja ansaitsevat siitä tunnustuksen. Vanhemmille pelaajille tilanne oli myös uusi siltä kannalta, että he saivat vastuuta enemmän ja olivat vuorostaan niitä "kokeneempia" pelaajia, kuin aikaisempina kausina olivat yleensä olleet, lukuunottamatta muutamaa yksilöä.

Analyysit

Kentän alimpina pelaajina, eli maalivahteina toimivat Teemu Lahti ja Joni Järvenpää. Kausi oli vaikea maalivahdeille. Jonille ensimmäinen "äijien" kausi mokkena, ja Teemulle toinen. Suurimmissa osissa otteluita maalivahdit joutuivat värjötteleämään "kylminä" tolppien välissä, kunnes tuli yht'äkkiä yllättävä tilanne, missä olisi pitänyt venyä loistotorjuntaan. Just niitä "vaikeita otteluita" veskalle. Puhumattakaan riraa kiusanneista onnekaista roikuista, jotka söivät maalivahtien itseluottamusta. Molareiden kokemattomuuskin näkyi joskus kentällä. Varsinkin alkukaudessa vapaapotkujen järjestelyt tuottivat vaikeuksia ja "MINÄ!" vastaantulot olivat välillä just sen nanosekunnin myöhässä. Kuitenkin kumpikin oli joukkueen tärkeimpiä pelaajia, mm. Teemun nollapeli Insidersiä vastaan Nurmijärven nurtsilla oli jäätävä ja vastaavasti myös kosmisista purkauksistakin tunnetun Jägen nollat kauden viimeisessä pelissä muistutti hänen kovuudesta maalivahtina. Jäge pelasi myös muutaman pelin kärkenä, jossa teki tietenkin maalin ja kunnostautui syöttäjänä.

Puolustus "eli" kauden alussa paljon, Aluksi pelattiin neljällä pakilla, mutta loppua kohden taktiikka muuttui kolmen topparin taktikkaan. Toppareina pääosin kaudella hääri Tommi Lahti ja Pennasen Tomi, mutta siellä kävi viilettämässä myös Ahjo ja Lahden Timppa, joka kevätkauden lopussa loisti keskikentällä, kunnes ikävä varvasmurtuma lopetti Timon kauden kokonaan. Ug:n löydettyä 3-5-2 taktiikan, keskustoppariksi vakiintui pitkänhuiskea Tomi "pena, pönttö, kultakenkä" Pennanen. Topparin tehtävä oli Tomille haastava, koska jokainen inhimillinen virhe on yleensä myös todella vaarallinen. Eli vastuu oli iso ja on kuitenkin muistettava, että tämä oli Tomille vasta toinen virallinen kausi, joten hän selviytyi siitä kunnioitettavin arvosanoin. Laitapakkeina ja laitatoppareina pysyi sama tehokaksikko koko kauden, batman ja ryydman, eli Juuso ja Krankka! Lisäksi gothamin poliisina laitapakin paikalla oli välillä loistamassa "tärkein pelaaja 09" palkinnon saaja Ville Viduka! Nämä kaikki kolme pelasivat mainion kauden ja olivat eittämättä jengin tukipilareita.

Kauden suurimpia solmukohtia oli keskikenttä. Eikä se johtunut siitä, että pelaajat olisivat pelanneet huonosti tai heidän yhteenpeluunsa ei olisi toiminut. Poissaolot haittasivat sen muodostumista. Iso osa loukkaantumisista kohdistui tälle sektorille ja muutenkin "omat menot" olivat sattumoisin sen rasiitteena. Kuitenkin loppua kohden kautta roolit alkoivat hiljalleen löytyä ja silloin se peli näyttikin hyvältä. Tola taisteli topparien edessä, laidoissa

viiletti Honkanen, Mörönen, Hietala ja Vitikka ja keskellä pomputteli pääosin Laxman, Ahjo ja myös Mörönen ja Hietala. Hyvänä esimerkkinä nyt kauden päättyessä roolit on mm. muodostunut niin, että hyökkääjänä toiminut Tommi Kumén pelaa onnistuneesti kymppipaikkaa ja keskikentän työmyyränä tunnettu Antti Ahjoniemi on terävä kärki, vaikka kumpikin pelaa hyvin myös vanhaakin pelipaikkaa. =D Erinäisesti keskikentällä ja laidoilla nähtiin paljon taistelua ja hienoja suorituksia ja ne näkyi välähdyksinä pistetilastoissa, mutta myös revähdyksinä, nyrjähdyksinä ja murtumina. ;)

Paljon spekuloitu hyökkäys oli vaarallinen koko kauden ja sen sai tuta vastustajien puolustajat, mutta valitettavasti vastustajien maalivahdit pääsivät välillä helpommalla. En tiedä mistä se johtui, koska joissain otteluissa taas hyökkääjät esittelivät rautaista viimeistely osaamistaan. Välillä ehkä tuntui, että hyökkääjille ei aina annettu omaa työrauhaa ja ehkä hyökkääjät unohtivat antaa itsellensä työrauhan ajattelemalla liikaa omaa tehokkuuttaan pisteiden silmin..siis kun puhutaan "tuhlailusta", mitä joissain otteluissa tapahtui..? Osissa otteluissa pitää antaa tunnustusta vastustajille, jotka pitivät meidän keskikentän ja hyökkääjät kurissa.

Jengin suurimmat pistenikkarit olivat Juho Isohanni ja Tommi Kumén, samat jätkät, jotka pelasit suurimman osan peleistä kärkenä. Juho oli myös koko RiRa Undergroundin suurin pistehai. Kuménille on annettava erikoismaininta hänen päättäväisyydestä ja tsempistä, joka innosti muitakin ottelujen lopussa, kun olimme taka-ajo asemassa. Kahdessa viimeisessä pelissä kärjessä viiletti myös Ahjo ja hyvin siellä viilettikin!

Jokaiselle pelaajalle suuret kiitokset kaudesta ja kärsivällisyydestä! ;) Itse ainakin nautin pelaamisesta, vaikka välillä ei onnistuttukaan, koska kuitenkin pelasin hyvien jätkien rinnalla! Kuten aikaisemmin sanoin tämä kausi kasvatti paljon pelaajana niin henkisesti, kuin..no ei ehkä fyysisesti! :D

